

Andet, skjøndt det ganske vist staaer i Forbindelse dermed, være det mig tilladt at beholde Ordet for en kort Tid, efteråt jeg nu omsider har faaet det. Efter den varme Understøttelse, dette i og for sig moderate og velgrundede Forslag fra flere Sider har faaet og nu senest fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), kan der ikke være Tvivl om, hvorledes den forestaaende Afstemning og i det Hele taget Lovforslagets Skjæbne her i Thinget vil blive. Hvis det dermed, at Forslaget vedtoges her, var givet, at det blev til Lov, saa vilde det foruden den blivende Virkning, som det ganske utvivlsomt vil faae baade paa Thyen og Vornholm og efter min Erfaring ogsaa i Sjælland, bevirke, at den sjenste Menighed, som under disse Dages Forhandlinger har spillet en saa stor Rolle, og som Mange i denne Sal nære en saa varm Interesse for, sit den mislige Stilling, som er fremkaldt ingenlunde ved dens egen Skyld, thi hvad den har gjort, er kun pruisværdigt og smukt, men ved en Række af Misgreb fra Kirkebestyrelsens Side, forandret til en Lovordnet og regelret Stilling indenfor Folkekirken; men vi maae huffe paa, at Lovforslaget har flere Stadier at gennemgaae, inden det kan blive til Lov, og at det navnlig efter den Maade, hvorpaa desværre den ærede Minister har taget imod det, kunde lade sig befrygte, at der kunde hænde det noget Menneffeligt paa disse senere Stadier. Jeg troer derfor, at det ikke er ganske overflødig at undersøge, hvorledes Stillingen vil blive, hvis noget Saadant steer, at man gjør Forsøg paa at angive, hvorledes denne Menigheds Stilling for Dieblirket er, og altsaa vil vedblive at være, hvis der ikke kommer en saadan Lov. Dette vil naturligvis have størst Interesse for denne enkelte Menighed; men jeg troer ogsaa, at det vil være af Interesse for det ærede Ting, idet det er ganske utvivlsomt, at Hensynet til denne Menigheds Stilling har Betydning som Motiv ved den forestaaende Afstemning. Det er et saadant Forsøg, som jeg nu skal tillade mig at anstille. Jeg anseer det da for det Første for en given Sag, at denne Menighed og dens Præst befinde sig indenfor Folkekirken. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. D-

sen) gjorde gjældende, at der neppe var nogen Maade, hvorpaa man mod sin Villie kunde komme ud af Folkekirken. Maa det være mig tilladt at anføre et ret slaaende Exempel derpaa. De Fleste kjende vistnok en meget omtalt Mand, en Missionair Sommer, som gjentagende er bleven dømt ved Landets Domstole for de groveste Fornærmelser imod Folkekirken, dens Sacramenter og dens Præster. Denne Mand er Medlem af Folkekirken; det er oplyst i den Sag, som han for ganske nylig har havt ved Højesteret, at Grunden til at han var fremkommen med de grove Injurier, hvorfor han da var bleven dømt, var en i mine Tanker temmelig naturlig Forbittelse over, at han var bleven udpantet for Præstepenge til Sognepræsterne i Kjøbenhavn. Det er et aldeles sikkert Kjendtegn paa, at man er Medlem af Folkekirken, at man bliver udpantet for Præstepenge; thi naar man ikke hører til Folkekirken eller til de saakaldte anerkjendte Troesfandsund — og herom kan der jo ikke her være Tale —, og man altsaa hører til et blot bestaaende Troesfandsund, saa maa man til Skolevæsenet betale Præstepenge og de andre personlige Afgifter, som ellers skulle betales til Kirken. Der var i saa Henseende en mindre rigtig Opfattelse af § 77 i Grundloven tilstede hos det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (R. Jensen), som for ikke længe siden udtalte sig. Altsaa, denne Mand, der udskjelber Folkekirken og dens Præster paa den groveste Maade, ham beholder Ministeren under sit og sine Biskoppers Tilsyn, han er Medlem af Folkekirken; men Virkedal og hans Menighed, der leve i det venligste og kjærligste Forhold til Folkekirken, ham og den vil man idetmindste gjøre Forsøg paa at faae ud af Folkekirken.

Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa den hele Historie om Breve fra Biskopper til nogle dem undergivne Præster, Breve, som bleve omtalte her igaar og tildeels idag, jeg kan her ganske henholde mig til Ordføreren for Forslagsstillerne; kun det vil jeg tillade mig at bemærke, at, selv om der virkelig fra Kirkebestyrelsen, det være sig Biskopper eller Minister, forelaa en ligefrem udtrykkelig Tilkjendegivelse til rette Vedkommende om, at de vare nu ud-